

Săptămâna Patimilor

Iată-ne ajunși la ultima treaptă a urcușului duhovnicesc pe care Postul ne-o pune în față! De astăzi începe Sfânta și Marea Săptămână a Patimilor Domnului nostru Iisus Hristos. Timpul acesta este cel mai prețios din tot cursul anului și de aceea fiecareia dintre zilele acestei săptămâni încă din vechime i s-a dat numele de "mare și sfântă". Și, cu adevărat, zilele acestea sunt mari, pentru măreția lucrurilor ce s-au săvârșit într-însele. Cu adevărat ele sunt sfinte, pentru curăția cu care le petrec adevărații creștini și pentru sfințenia pe care ele o pot aduce tuturor celor ce le petrec cum se cade.

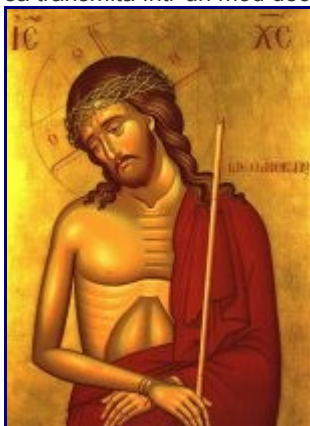
În timpul ei ne reamintim și retrăim ultimele zile din viața Mântuitorului, cu întreaga lor tensiune și dramă lăuntrică, într-o stare de sobrietate și măreție în același timp, de tristețe, dar și de bucurie, de pocăință, dar și de nădejde.

Iată pentru ce Sfânta Biserică acum, la începutul acestor zile mărețe și sfinte, ne deșteaptă auzurile noastre printr-un deosebit îndemn, chemându-ne să le petrecem cu vrednicie. Și pentru ca îndemnul acesta să fie ascultat și urmat de noi, Sfânta Biserică ni-l adresează chiar în numele și din partea Domnului nostru Iisus Hristos: "Mergând Domnul spre patima cea de bunăvoie, a zis Apostolilor pe cale: Iată ne suim în Ierusalim, și se va da Fiul omului, precum scrie pentru Dânsul. Veniți dar, și noi cu gânduri curate să mergem împreună cu El și împreună să ne răstignim și să murim pentru desăvârșirea lumești, ca să viem împreună cu Dânsul." (Stihirea I de la Vecernie).

Să ne silim în aceste zile să jertfim cea mai mare parte din timp Domnului și numai foarte puțină lumii. Să ne hotărâm a ne aduna toate cugetele și simțirile și să le îndreptăm după Domnul, Care merge spre patima cea de bunăvoie.

(Sf. Inochentie al Odesei)

Multe sunt articolele ce descriu specificul Săptămânii Patimilor. Vă recomandăm următoarele articole ce reușesc să transmită într-un mod deosebit semnificația și importanța acestor mari și sfinte zile:

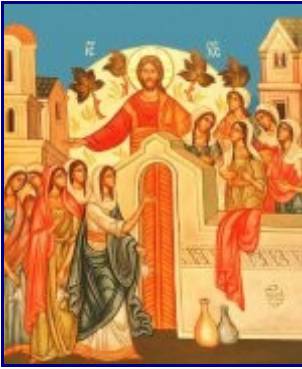

* [Săptămâna Patimilor – Generalități](#) - "Începutul săptămânii deschide Împărăția cerească, Camera Mântuitorului este gata împodobită; Mirele poate veni în orice clipă, în miez de noapte, pe neașteptate..."

* [Sfânta și Marea zi de Luni](#)

- [Sfânta și Marea Luni \(AUDIO – greacă\) – Mănăstirea Vatopedi](#)

* [Sfânta și Marea zi de Marți](#) - “Ziua de marți ne pregătește pentru intrarea în camera Mântuitorului cu două parabole strict eshatologice – parabola celor 10 fecioare și parabola talanților...Hristos e Mirele care ne cheamă pe toți la ospățul Său de nuntă, precum glăsuiește utrenia zilei.”

* [Sfânta și Marea zi de Miercuri](#) - “Ultima liturghie de pocăință din Miercurea cea mare este o încheiere și pecetuire a întregii lucrări de pocăință a postului, arătându-ne ce minuni poate săvârși ea când se lucrează și câtă pagubă aduce când lipsește. Cumpăna celor două prăznuri ale zilei: păcătoasa – ucenicul Iuda este răsturnată de pocăință. Așadar tema zilei este pocăință.”

* [Joi Patimilor](#) - “În ziua de joi a acestei săptămâni, dumnezeieștii părinți au rânduit spre prăznuire așa cum indică Sinaxarul zilei: sfânta spălare, Cina cea de Taină, Rugăciunea din Ghetsimani și prinderea Domnului. De asemenea, în tradiția Bisericii noastre s-a păstrat ca în această zi să se scoată, Sf. Agneț, care va fi uscat în săptămâna Luminată (marți) – împărțășania de peste an pentru bolnavi în special, precum și Sfințirea Sfântului și Marelui Mir”.

* [Vinerea Mare](#) - Pătimirile Domnului sunt numite de Biserică **sfinte, mântuitoare și înfricoșătoare**. Sfinte, pentru că le-a răbdat Cel ce este Sfântul Sfinților, Sfințenia însăși; mântuitoare, pentru că ele sunt prețul cu care Domnul a răscumpărat neamul omenească din robia păcatului; înfricoșătoare, pentru că nu poate fi ceva mai cutremurător, mai înfricoșător decât ocară, rușinea și batjocura pe care făptura le-a aruncat asupra Făcătorului și Dătătorului de bine, Care pe toate le-a răbdat până la moarte, rugându-se pentru călăii săi.

Momentul de tristețe al făpturii la care participă așa cum am văzut și cosmosul, este păstrat de Biserică prin hotărârea zilei de Vineri (a Patimilor) ca **zi aliturgică**. În această zi, dimineața, Liturghie nu se săvârșește, pentru că însuși Mielul lui Dumnezeu este jertfit acum; este vreme de post total, pentru că Mirele S-a luat de la noi (Mt. IX, 15).

*Ceasurile Împărătești.

* **Vecernia scoaterii Sfântului Epitaf** - Dumnezeiescul trup atârnă pe Cruce, gol și mort, fără suflare. Iosif și Nicodim îl gătesc pentru îngropare , tânguindu-se cu plângere și umilință: "Cum Te voi îngropa, Dumnezeul meu? Sau cum Te voi înfășura cu giulgiuri? Cu ce mâini mă voi atinge de Trupul Tău cel nestricat? Sau ce cântări voi cânta ducerii Tale de aici?" La acest act funerar, femeile nu participau, el fiind rezervat numai bărbaților. Acest moment al coborârii de pe cruce, Biserica îl reactualizează în inimile credincioșilor prin scoaterea Sfântului Epitaf la slujba Vecerniei.

